

EUGENIA

TRECUT, PREZENT, VIITOR

Nicolae Sfetcu

Eugenia

Trecut, Prezent, Viitor

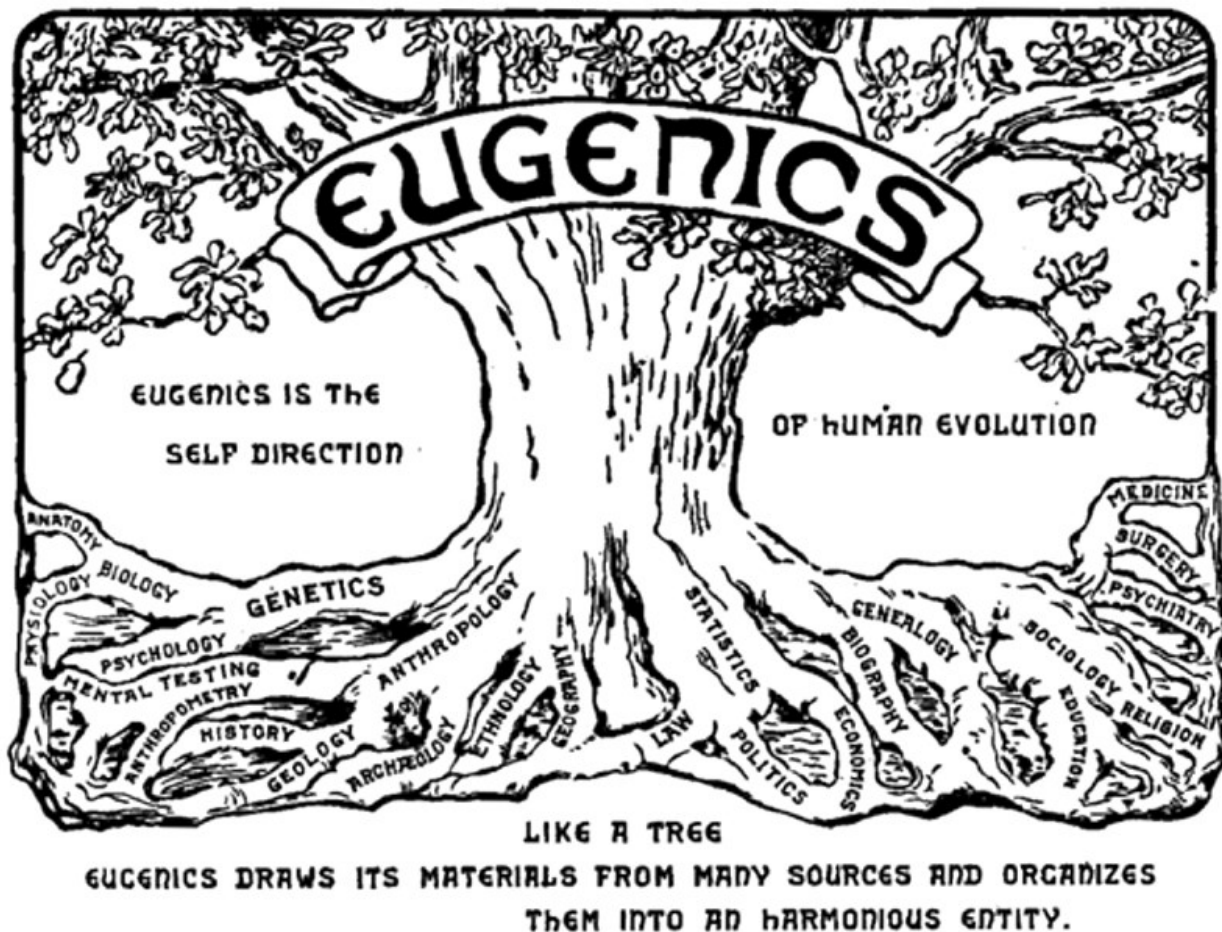
Nicolae Sfetcu

Publicat de Nicolae Sfetcu

Copyright 2018 Nicolae Sfetcu

PREVIZUALIZARE CARTE

Eugenia

(Logo-ul celei de-a doua Conferințe Eugenice Internaționale, 1921, care ilustrează eugenia ca un copac care unește o varietate de domenii diferite)

Eugenia (din greacă *ευγένη eugenes* 'bine născut' format din *εὖ eu*, 'bun, bine' și *γένος genos*, 'rasă, stoc, rudă') este un set de credințe și practici care are drept scop îmbunătățirea calității genetice a unei populații umane. Definiția exactă a *eugeniei* a fost o chestiune de dezbatere, deoarece termenul a fost inventat de Francis Galton în 1883. Conceptul precede această denumire, Platon sugerând aplicarea principiilor de reproducere selectivă la om în jurul anului 400 î.e.n.

Frederick Osborn, în articolul din 1937, "*Dezvoltarea unei filozofii eugenice*", a încadrat-o ca o filozofie socială - adică o filozofie cu implicații pentru ordinea socială. Această definiție nu este acceptată universal. Osborn pledează pentru rate mai mari de reproducere sexuală la persoanele cu trăsături dorite (eugenie pozitivă) sau la rate reduse de reproducere sexuală și sterilizare a persoanelor cu trăsături mai puțin dorite sau nedorite (eugenie negativă).

Alternativ, selecția genelor, mai degrabă decât "selecția de oameni", a fost posibilă recent prin progresele înregistrate în editarea genomului, conducând la ceea ce se numește uneori eugenia liberală, cunoscută și sub denumirea de eugenia nouă, neo-eugenia sau eugenia consumatorului.

În timp ce principiile eugenice au fost practicate încă din istoria veche în Grecia antică, istoria modernă a eugeniei a început la începutul secolului al XX-lea, când a apărut o mișcare populară de eugenie în Marea Britanie și s-a răspândit în multe țări, inclusiv Statele Unite, Canada și majoritatea țărilor europene. În această perioadă, ideile eugenice au fost adoptate în spectrul politic. În consecință, multe țări au adoptat politici eugenice cu intenția de a îmbunătăți calitatea stocurilor genetice ale populației lor. Astfel de programe includeau atât măsuri "pozitive", cum ar fi încurajarea persoanelor considerate deosebit de "potrivite" pentru reproducere, cât și măsuri "negative", cum ar fi interdicțiile de căsătorie și sterilizarea forțată a persoanelor considerate improprii reproducerii. Persoanele considerate nepotrivite pentru a se reproduce au inclus adesea persoane cu dizabilități mentale sau fizice, persoane care au înregistrat scoruri scăzute ale diferitelor teste IQ, criminali și deviatori și membri ai grupurilor minoritare defavorizate. Mișcarea de eugenie a fost asociată negativ cu Germania nazistă și cu Holocaustul, când mulți dintre inculpații de la procesele de la Nürnberg au încercat să-și justifice abuzurile față de drepturile omului, susținând că există o diferență mică între programele eugeniei naziste și programele de eugenie din S.U.A. În deceniile care au urmat celui de-al doilea război mondial, odată cu instituirea drepturilor omului, multe țări treptat au început să renunțe la politicile de eugenie, deși unele țări occidentale, printre care Statele Unite, au continuat să efectueze sterilizări forțate.

Începând cu anii 1980 și 1990, când au fost puse la dispoziție noi procedee de reproducere asistată, cum ar fi surrogarea gestațională (mame purtătoare), disponibilă din 1985, diagnosticul genetic preimplantat (disponibil din 1989) și transferul citoplasmatic (disponibil din 1996), a apărut teama de o posibilă revigorare a eugenismului și o lărgire a decalajului dintre bogați și săraci.

O critică majoră a politicilor de eugenie este că, indiferent dacă sunt folosite politici "negative" sau "pozitive", ele sunt susceptibile de a fi abuzate, deoarece criteriile de selecție sunt determinate de oricare dintre grupurile care se află la putere politică în perioada respectivă. Mai mult, eugenia negativă, în special, este considerată de mulți ca fiind o încălcare a drepturilor

fundamentale ale omului, care includ dreptul la reproducere. O altă critică constă în faptul că politicile eugenice duc în cele din urmă la o pierdere a diversității genetice, ducând la depresia endogamică din cauza variațiilor genetice mai mici.

Istorie

Origine și dezvoltare

Conceptul eugeniei pozitive pentru a produce ființe umane mai bune a existat cel puțin de când Platon a sugerat împerecherea selectivă pentru a produce o clasă de paznici.

Prima eugenie negativă formală, care este o prevedere legală împotriva nașterii ființelor umane inferioare, a fost promulgată în cultura occidentală de către Consiliul Creștin al lui Agde în 506, care a interzis căsătoria între veri.

Această idee a fost promovată și de William Goodell (1829-1894), care a pledat pentru castrarea și spionarea celor nebuni.

Ideea unui proiect modern de îmbunătățire a populației umane printr-o înțelegere statistică a eredității folosită pentru încurajarea unei bune reproduceri a fost inițial dezvoltată de Francis Galton și, inițial, a fost strâns legată de darwinism și teoria sa de selecție naturală. Galton citește teoria evoluției vărului său Charles Darwin care urmărea să explice dezvoltarea speciilor de plante și animale și dorea să o aplice oamenilor. Pe baza studiilor sale biografice, Galton considera calitățile umane dorite ca fiind trăsături ereditare, deși Darwin nu a fost de acord cu această elaborare a teoriei sale. În 1883, la un an după moartea lui Darwin, Galton a dat cercetării sale un nume: *eugenie*. Galton a definit eugenismul drept "studiul tuturor agenților aflați sub control uman care pot îmbunătăți sau afecta calitatea rasială a generațiilor viitoare". Odată cu introducerea geneticii, eugenia se bazează pe o ideologie a determinismului genetic în care caracterul uman se datorează genelor neafectate de educație sau de condițiile de viață. Mulți dintre geneticienii timpurii nu erau darwinieni, iar teoria evoluției nu era necesară pentru politicile de eugenie bazate pe determinismul genetic. De-a lungul istoriei sale recente, eugenia a rămas controversată.

Charles Darwin a recunoscut problema tendințelor disgenice (proliferarea persoanelor cu trăsături care dăunează bunăstării umane) de reproducere și pericolele posibilelor soluții. Darwin a susținut că programele de asistență socială pentru săraci și bolnavi sunt morale, dar și un pericol pentru populațiile viitoare dacă încurajează persoanele cu boli congenitale grave și trăsături ereditare precum niveluri scăzute de control impuls, inteligență sau empatie de a reproduce la rate mai mari decât alte persoane din populație. Acest aspect a fost explorat inițial de Hermann Mueller, și discutat de biologul evoluționar John Tooby. Darwin s-a temut de faptul că în națiunile dezvoltate "membrii societății fac greșeli, iar cei degradați și adesea viciați tind să se reproducă într-un ritm mai rapid decât membrii providențiali și, în general, virtuoși". Cercetătorii din domeniul inteligenței recunosc efectul așa-numit Flynn, care se referă la creșterea IQ-ului în întreaga lume, dar susțin că în țările dezvoltate acesta scade: persoanele cu mai multă educație și venituri (corelate cu inteligența superioară) tind nu numai să aibă mai puțini copii, ci și să întârzie reproducerea în urmărirea altor obiective.

Preocuparea principală a primilor eugenişti, precum Karl Pearson și Walter Weldon de la University College London, au fost factorii de inteligență percepută, considerată ca fiind corelează cu clasa socială. În discursul său "Darwinism, progres medical și eugenie", Karl Pearson echivalează eugenismul cu medicina. Unele zone ale medicinei care nu sunt recunoscute de obicei ca eugenice afectează fondul genelor umane. Acestea includ sterilizarea și tehnicile chirurgicale care permit funcționarea organelor reproducătoare. Chiar și medicamentele care nu implică în mod direct organele de reproducere pot modifica fondul de gene. Anomaliile genetice la astfel de persoane sunt astfel duplicate, modificând fondul genetic. Pe această bază astfel de practici sunt acceptate pe scară largă ca procese eugenice mai radicale.

Eugenia a devenit o disciplină academică în numeroase colegii și universități și a primit finanțare din mai multe surse. Au fost formate organizații pentru a câștiga sprijinul public și atitudinea lor față de valorile eugenice responsabile la părinți, inclusiv Societatea Britanică de Educație Eugenică din 1907 și Societatea Americană de Eugenie din 1921. Ambele au căutat sprijinul preoților și au modificat mesajul lor pentru a satisface idealurile religioase. În 1909, clericii anglicani William Inge și James Peile au scris la Societatea Britanică de Educație Eugenică. Inge a fost invitat la Conferința Internațională de Eugenie din 1921, care a fost, de asemenea, susținută de Arhiepiscopul Catolic Roman din New York, Patrick Joseph Hayes.

Trei Conferințe Internaționale de Eugenie au avut loc la nivel mondial pentru eugenişti cu reuniuni în 1912 la Londra și în 1921 și 1932 în New York. Politicile eugenice au fost inițial implementate la începutul anilor 1900 în Statele Unite. De asemenea, a avut rădăcini în Franța, Germania și Marea Britanie. Mai târziu, în anii 1920 și 1930, politica eugenică de sterilizare a unor pacienți psihiatri a fost pusă în aplicare în alte țări, inclusiv în Belgia, Brazilia, Canada, Japonia și Suedia.

Pe lângă faptul că a fost practică în mai multe țări, eugenia a fost organizată pe plan internațional prin intermediul Federației Internaționale a Organizațiilor Eugenic. Aspectele sale științifice au fost realizate prin intermediul unor organisme de cercetare precum Institutul Kaiser Wilhelm de Antropologie, Ereditate umană și Eugenie, Institutul Cold Spring Harbour Carnegie pentru Evoluția Experimentală și Biroul de Evidență Eugenică. Din punct de vedere politic, mișcarea a susținut măsuri precum legile de sterilizare. În dimensiunea ei morală, eugenia a respins doctrina că toate ființele umane se nasc egale și a redefinit valoarea morală pur și simplu în ceea ce privește capacitatea genetică. Elementele sale rasiste au cuprins urmărirea unei arii genetice pure, "rasa nordică" sau "ariană", și eventuala eliminare a raselor "nepotrivate".

Criticii timpurii ai filosofiei eugeniei au inclus sociologul american Lester Frank Ward, scriitorul englez G. K. Chesterton, antropologul germano-american Franz Boas și scoțianul pionier în tuberculoză și autor Halliday Sutherland. Articolul din 1913 al lui Ward, "*Eugenics, Euthenics, and Eudemics*", cartea lui Chesterton din 1917, *Eugenics and Other Evils*, și articolul din 1916 al lui Boas, "*Eugenics*" (publicat în *The Scientific Monthly*), au fost extrem de critice față de mișcarea rapidă în creștere. Sutherland a identificat eugenistii ca fiind un obstacol major în eradicarea și vindecarea tuberculozei în adresa sa din 1917 "*Consumul: cauza și vindecarea*", și critica eugenistilor și neomaltusienilor în cartea sa din 1921, *Controlul nașterii*, a determinat pe eugenistul Marie Stopes să îi intenteze un proces de calomnie. Mai mulți biologi au fost, de asemenea, antagoniști ai mișcării eugeniei, inclusiv Lancelot Hogben. Alți biologi, precum J. B.

S. Haldane și R. A. Fisher, au exprimat scepticismul în convingerea că sterilizarea "defectivilor" ar duce la dispariția unor trăsături genetice nedorite.

Printre instituții, Biserica Catolică a fost un adversar al sterilizărilor impuse de stat. Încercărilor Societății Educaționale Eugenică de a convinge guvernul britanic să legalizeze sterilizarea voluntară s-au opus catolicii și Partidul Laburist. Societatea Americană de Eugenie a câștigat inițial unii susținători catolici, dar sprijinul catolic a scăzut după enciclica papală din 1930, *Casti connubii*. Prin aceasta, Papa Pius al XI-lea a condamnat în mod explicit legile sterilizării: "Magistrații publici nu au nicio putere directă asupra trupurilor supușilor lor; prin urmare, acolo unde nu a avut loc nicio crimă și nu există nicio cauză pentru pedeapsă gravă, nu pot face rău direct, fie din motive de eugenie, fie din orice alt motiv."

Ca mișcare socială, eugenia a atins cea mai mare popularitate în primele decenii ale secolului XX, când a fost practică în întreaga lume și promovată de guverne, instituții și indivizi influenți. Multe țări au adoptat diverse politici de eugenie, printre care: proiecții genetice, controlul nașterilor, promovarea ratelor natalității diferențiate, restricțiile de căsătorie, segregarea (segregarea rasială și sechestrarea bolnavilor mintali), sterilizarea obligatorie, avorturile forțate sau sarcini forțate, culminând în genocid.

Nazismul și declinul eugeniei

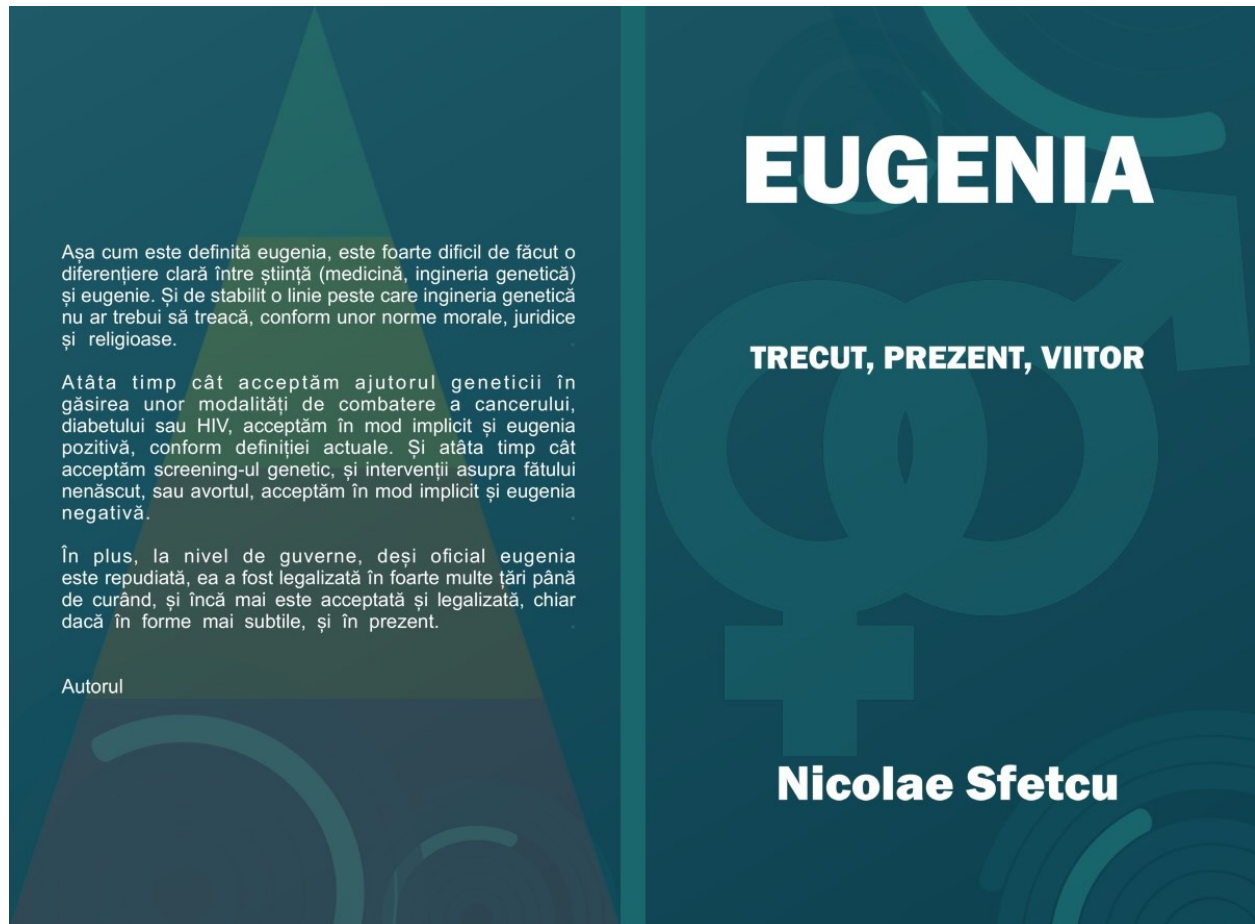
Reputația științifică a eugeniei a început să scadă în anii 1930, când Ernst Rüdin a folosit eugenia ca o justificare pentru politicile rasiale ale Germaniei naziste. Adolf Hitler a laudat și a încorporat ideile eugenice în *Mein Kampf* în 1925 și a adoptat o legislație eugenică pentru sterilizarea "defectivilor" care a fost folosită pentru prima dată în Statele Unite, odată ce a preluat puterea. Unele metode comune de eugenie din secolul al XX-lea au implicat identificarea și clasificarea indivizilor și a familiilor lor, inclusiv a celor săraci, bolnavi mintali, orbi, surzi, invalizi, promiscui, homosexuali, și grupuri rasiale (cum ar fi romii și evreii din Germania nazistă) ca "degenerați" sau "nepotriviți" și, prin urmare, a condus la segregare, instituționalizare, sterilizare, eutanasiere și chiar crimă în masă. Practica nazistă a eutanasierei a fost efectuată pe pacienții spitalizați din centrele Aktion T4, cum ar fi Castelul Hartheim.

Până la sfârșitul celui de-al doilea război mondial, au fost abandonate multe legi discriminatorii legate de eugenie, devenind asociate cu Germania nazistă. H. G. Wells, care a cerut "sterilizarea eșecurilor" în 1904, a declarat în cartea sa din 1940, *"Drepturile omului: sau pentru ce luptăm?"* că printre drepturile omului, despre care el credea că ar trebui să fie accesibile tuturor, a existat "o interdicție a mutilării, sterilizării, torturii și oricăror pedepse corporale". După cel de-al doilea război mondial, practica "impunerii măsurilor menite să prevină nașterile în cadrul unui grup [național, etnic, rasial sau religios] a intrat în definiția noii crime internaționale de genocid, prevăzută în Convenția privind prevenirea și pedeapsa crimei de genocid. Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene proclamă, de asemenea, "interzicerea practicilor eugenice, în special a celor care vizează selectarea persoanelor". În ciuda declinului legilor privind eugenismul discriminatoriu, unele sterilizări cu mandat guvernamental au continuat în secolul XXI. În timpul celor zece ani cât a condus Peru în perioada președintelui Alberto Fujimori, 1990-2000, 2 000 de persoane au fost sterilizate forțat. China și-a menținut politica privind un copil până în 2015, precum și o serie de alte legislații bazate pe eugenie, pentru a reduce dimensiunea

populației și pentru a gestiona ratele de fertilitate ale diferitelor populații. În 2007, Națiunile Unite au raportat sterilizări și histerectomii coercitive în Uzbekistan. În perioada 2005 - 2013, aproape o treime din cei 144 de deținuți din California, care au fost sterilizați, nu și-au dat consimțământul legal pentru operație.

.....

Cartea

Așa cum este definită eugenia, este foarte dificil de făcut o diferențiere clară între știință (medicină, ingineria genetică) și eugenie. Și de stabilit o linie peste care ingineria genetică nu ar trebui să treacă, conform unor norme morale, juridice și religioase. Atâta timp cât acceptăm ajutorul geneticii în găsirea unor modalități de combatere a cancerului, diabetului sau HIV, acceptăm în mod implicit și eugenia pozitivă, conform definiției actuale. Și atâta timp cât acceptăm screening-ul genetic, și intervenții asupra fătului nenăscut, sau avortul, acceptăm în mod implicit și eugenia negativă. În plus, la nivel de guverne, deși oficial eugenia este repudiată, ea a fost legalizată în foarte multe țări până de curând, și încă mai este acceptată și legalizată, chiar dacă în forme mai subtile, și în prezent.

Cuprins

Eugenia

- Istorie
- - Origine și dezvoltare
- - Nazismul și declinul eugeniei
- - Renașterea modernă a eugeniei
- Semnificații și tipuri
- - Metode de implementare
- Argumente
- - Eficacitate
- - Pierderea diversității genetice
- - Etica
- - - Opoziția
- - - Suport

Istoria eugeniei

- Istorie
- - Filosofii pre-galtoniene
- - Teoria lui Galton
- - Charles Davenport
- - Regatul Unit
- - Statele Unite
- - Australia
- - Brazilia
- - - Fundația Rockefeller în Brazilia
- - Canada
- - Germania
- - - Coloniile germane din Africa
- - - Coloniile germane din Pacific
- - - Caraibe și America de Sud
- - Japonia
- - Coreea
- - China
- - Singapore
- - Alte țări
- - Marginalizarea după al doilea război mondial
- Eugenică modernă, ingineria genetică și reevaluarea etică
- - Cipru
- - China
- - Japonia
- - Rusia
- - Statele Unite
- - Israel

- - Reevaluarea etică
- Darwinismul social
- Originea termenului
- Utilizare
- Suținătorii
- Ipoteze legate de schimbarea și evoluția socială
- Noua eugenie
- Istorie
- Critică
- Semiotica
- Genetica și avortul
- - Legalitatea avortului selectiv
- - Testarea genetică pentru sindromul Down
- - Suținătorii avortului selectiv al persoanelor cu dizabilități
- - Opoziția față de avortul selectiv al persoanelor cu dizabilități
- Diagnoza genetică de preimplantare
- Probleme etice
- - Dizabilități
- - Trăsături intersex
- Obiecții religioase
- Factori psihologici
- Etica eugeniei
- Viitorul eugeniei
- Referințe
- Despre autor
- Nicolae Sfetcu
- - De același autor
- - Contact
- Editura
- MultiMedia Publishing

Despre autor

Nicolae Sfetcu

Asociat și manager MultiMedia SRL și Editura MultiMedia Publishing.

Partener cu MultiMedia în mai multe proiecte de cercetare-dezvoltare la nivel național și european

Coordonator de proiect European Teleworking Development Romania (ETD)

Membru al Clubului Rotary București Atheneum

Cofondator și fost președinte al Filialei Mehedinți al Asociației Române pentru Industrie Electronica și Software Oltenia

Inițiator, cofondator și președinte al Asociației Române pentru Teleducă și Teleactivități

Membru al Internet Society

Cofondator și fost președinte al Filialei Mehedinți a Asociației Generale a Inginerilor din România

Inginer fizician - Licențiat în fizică, specialitatea Fizică nucleară. Master în Filosofie.

Contact

Email: nicolae@sfetcu.com

Facebook/Messenger: <https://www.facebook.com/nicolae.sfetcu>

Twitter: <http://twitter.com/nicolae>

LinkedIn: <http://www.linkedin.com/in/nicolaesfetcu>

YouTube: <https://www.youtube.com/c/NicolaeSfetcu>

Editura

MultiMedia Publishing

*web design, comerț electronic, alte aplicații web * internet marketing, seo, publicitate online, branding * localizare software, traduceri engleză și franceză * articole, tehnoredactare computerizată, secretariat * prezentare powerpoint, word, pdf, editare imagini, audio, video * conversie, editare și publicare cărți tipărite și electronice, isbn*

Tel./ WhatsApp: 0040 745 526 896

Email: office@multimedia.com.ro

MultiMedia: <http://www.multimedia.com.ro/>

Online Media: <https://www.telework.ro/>

Facebook: <https://www.facebook.com/multimedia.srl/>

Twitter: <http://twitter.com/multimedia>

LinkedIn: <https://www.linkedin.com/company/multimedia-srl/>

Google Plus: <https://plus.google.com/+MultimediaRo>